

A Fővárosi Ítéltábla dr. Alberti György ügyvéd által képviselt felperesnek a személyesen eljáró I. rendű alperes, dr. Kovács Tibor ügyvéd által képviselt II. rendű alperes, az Eszik Ügyvédi Iroda által képviselt III. rendű, IV. rendű alperesek, a személyesen eljáró V. rendű alperes, az Eszik Ügyvédi Iroda által képviselt Ügyvédi Iroda VI. rendű alperes ellen tulajdonjog bejegyzése és kártérítés megfizetése iránt indított perében, amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében dr. Alberti György által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Törvényszék 2014. április 18-án kelt 18.G.40.656/2011/6... **számú** ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és az I. rendű, II. rendű, V. rendű alpereseket annak tűrésére kötelezi, hogy a Budapest ..., belterület, .../0/A/4 hrsz.-ú, természetben az ... Budapest, ... út 12. fszt. 4. szám alatti ingatlan tulajdoni lapjára jegyezze be a felperes

1/1 arányú tulajdonjogát, az V. rendű alperes tulajdonjogának egyidejű törlésével, az I. rendű alperes és a II. rendű alperes közbenső megszerzésének ténye mellett; megkeresi a Budapesti ... **számú** Földhivatalt a fenti tulajdonosváltás ingatlan-nyilvántartáson való átvezetése érdekében;

mellőzi a felperes marasztalását a perköltség megfizetésében a II. rendű alperes javára, és megállapítja, hogy a felperes és a II. rendű alperes az elsőfokú eljárásban felmerült költségüket maguk viselik;

a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 900.000,- (Kilencszázezer) Ft-ról 450.000,- (Négyszázötvenezer) Ft-ra leszállítja, és kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg 450.000,- (Négyszázötvenezer) Ft elsőfokú eljárási illetéket az állam javára, külön felhívásra; egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű, IV. rendű és a VI. rendű alpereseknek személyenként 100.000,- (Egyszázezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Megállapítja, hogy a felperes és a II. rendű alperes a másodfokú eljárásban felmerült költségüket maguk viselik.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetékből a felperes 1.530.000,- (Egymillió-ötszázharmincezer) Ft-ot, a II. rendű alperes 510.000,- (Ötszáz tízezer) Ft-ot köteles megfizetni az állam javára az adóhatóság külön felhívására.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperesi gazdasági társaság törvényes képviselője a felperesi beavatkozó. A II. rendű alperesi betéti társaság beltagja az I. rendű alperes, kültagja a perben nem álló **H. O.**

A felperesi beavatkozó és az I. rendű alperes között 2001. december 4-én írásbeli együttműködési szerződés jött létre, közös ingatlanberuházásra, amelyben ingatlan vásárlásával, felújítással, átépítéssel és továbbértékesítéssel minimálisan 30 %-os nyereséget kívántak elérni, 2002. december 31-i elszámolással. Kikötötték, hogy a beruházásban az I. rendű alperes szervezőként és lebonyolítóként jár el, az általa vezetett II. rendű alperesi gazdasági társaság keretében, a felperesi beavatkozó pedig finanszírozóként vesz részt. A felperesi beavatkozó 50.000.000,- Ft rendelkezésre bocsátását vállalta az I. rendű alperes felé, aki azt 20.000.000,- Ft-tal vállalta kiegészíteni. Kikötötték, hogy az I. rendű alperes a 70.000.000,- Ft-ot budapesti I...i ingatlanok vásárlására fordíthatja, amelyeket jogosult részben felújítani, részben továbbértékesíteni; a megvásárlásra kerülő ingatlanok 1/1 arányban az I. rendű alperes cégének, a II. rendű alperesnek a tulajdonába kerülnek. Az 5. pontban rögzítettek szerint a beruházási cél megvalósulása esetén, a lejáratkor esedékes elszámoláskor a felperesi beavatkozót 65.000.000,- Ft, az I. rendű alperest 26.000.000,- Ft illetve volna meg, továbbá magasabb megtérülés esetén az ezt meghaladó összeg. A felperesi beavatkozó felszólította az I. rendű alperest a megállapodásuk szerinti elszámolás teljesítésére a 2005. január 25-én kelt levelében, amelyet az I. rendű alperes 2005. január 28-án átvett.

A felperesi beavatkozó és az I. rendű alperes között - a VI. rendű alperesi ügyvédi iroda és annak tagjaként a III. rendű alperes ügyvédi közreműködésével, ellenjegyzésével - az együttműködési szerződés lezárására 2006. november 24-én írásbeli megállapodás jött létre. Rögzítették, hogy az együttműködési szerződés alapján az I. rendű alperes tulajdonában álló II. rendű alperesi társaság megszerezte a Budapest, 54... hrsz.-ú, ... Budapest, ... út 224. szám alatti, a .../0/A/4 hrsz.-ú, ... Budapest, ... út 12. fsz. 4. számú (a továbbiakban: perbeli ingatlan) és a ...171/1 hrsz.-ú, ... Budapest, ... u. 98. számú ingatlanokat. Megállapították, hogy az ingatlanok megvásárlása, illetve a ...171/1 hrsz.-ú ingatlanon megvalósított felújítás a felperesi beavatkozó által nyújtott 70.000.000,- Ft és az I. rendű alperes által rendelkezésre bocsátott 30.000.000,- Ft készpénzből került finanszírozásra; a felperesi beavatkozót a befektetése után 15.000.000,- Ft nyereség illeti meg. Rögzítették, hogy a ...171/1 hrsz.-ú ingatlan tekintetében elszámoltak, az I. rendű alperes 20.000.000,- Ft tőkét és 7.500.000,- Ft hozamot megfizetett a felperesi beavatkozónak. Megállapodtak az együttműködési megállapodás megszüntetésében, illetve az egymással való további elszámolásban is. A beszerzett építési tervdokumentációk és építési engedélyek értéknövelő tényezőként való figyelembe vételével az 54... hrsz.-ú ingatlan forgalmi értékét 32.000.000,- Ft-ban, a .../0/A/4 hrsz.-ú ingatlanét 25.500.000,- Ft-ban határozták meg, és megállapították, hogy a felperesi beavatkozót további 50.000.000,- Ft tőke és 7.500.000,- Ft hozam illeti meg, amelyet az I. rendű alperes - a II. rendű alperes vagyonába tartozó - 54... hrsz.-ú és .../0/A/4 hrsz.-ú ingatlanok, a hozzájuk kapcsolódó tervdokumentáció és építési engedélyek, per-, teher- és igénymentes átruházásával vállalt kiegyenlíteni, a felperesi beavatkozó tulajdonában álló felperesi gazdasági társaság részére, a 9. pont szerint. A 10. pontban arra vállaltak kötelezettséget a szerződő felek, hogy 2006. december 10-ig a kikötött tartalommal mindkét ingatlan tekintetében megkötik az adásvételi szerződést, és kijelentették, hogy az adásvételi szerződések megkötése esetén a 2001. december 4-i együttműködési megállapodás tekintetében kölcsönösen elszámoltak egymással, abból eredően a jövőben nem élnek követeléssel egymással szemben. A megállapodásuk és elszámolásuk megfelel az együttműködési megállapodásban foglaltaknak, a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányos.

2006. december 19-én jegyzőkönyv készült az I. rendű alperes mint átadó és a felperes képviselőjében eljáró IV. rendű alperes mint átvető között a .../0/A/4 hrsz.-ú ingatlan tekintetében, amelynek értelmében a IV. rendű alperes átvett az I. rendű alperestől 3 db kulcsot. A jegyzőkönyvben rögzítésre került a közüzemi szolgáltatások mérőóráinak gyári száma, állása is. A VI. rendű alperesi ügyvédi iroda közreműködésével, a III. rendű alperes ügyvédi ellenjegyzésével az I. rendű alperes mint eladó és a felperes mint vevő 2007. január 31-én ingatlan adásvételi szerződést kötöttek, amelynek értelmében az I. rendű alperes eladta a tulajdonát képező Budapest ..., .../0/A/4 hrsz.-ú, természetben ... Budapest I., ... út 12. fsz. 4. szám alatti, 94 m² alapterületű lakásingatlant, 12.000.000,- Ft vételár ellenében a felperesnek. Tartalmazta a megállapodás, hogy a lakás a szerződéskötés napján megtekintett állapotban, kölcsönösen kialakított vételárért kerül megvételre, amelyet a felperes a szerződéskötés napján fizet meg. A vételárösszeg átadását és átvételét a felek a szerződés aláírásával elismerték. Az I. rendű alperes feltétlen és visszavonhatatlan beleegyezését adta a felperes tulajdonjogának bejegyzéséhez az ingatlan-nyilvántartásba, vétel jogcímén. A szerződés 4. pontja szerint a felperes 2006. december 14-én birtokba lépett, amelytől kezdődően viseli az ingatlannal járó terheket, szedi annak hasznait. A 7. pontban az I. rendű alperes szavatosságot vállalt az ingatlan per-, teher- és igénymentességéért, továbbá kijelentette, hogy az ingatlannal kapcsolatban harmadik személynek nincs követelése. A 9. pont szerint a szerződő felek kölcsönösen megbízást adtak a szerződés elkészítésére, a földhivatali eljárásban való képviselőre a III. rendű alperes részére, a VI. rendű alperes ügyvédi iroda tagjaként.

A 2007. január 31-i adásvételi szerződés megkötésekor az ingatlan-nyilvántartásban az V. rendű alperes szerepelt a perbeli ingatlan kizárólagos tulajdonosaként, a II. rendű alperes tulajdonjog bejegyzési kérelme széljegyen volt, az V. rendű alperes mint eladó és a II. rendű alperes mint vevő között 2003. február 15-én megkötött adásvételi szerződés alapján, amelynek értelmében a II. rendű alperes 13.500.000,- Ft vételár kikötésével megvásárolta a perbeli ingatlant. Ezen adásvételi szerződésben az V. rendű alperes beleegyezését adta a II. rendű alperes tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez, a vételár megfizetésére tekintettel. Ügyvédként az I. rendű alperes feladata volt a II. rendű és az V. rendű alperesek megbízása alapján a 2003. február 15-i adásvételi szerződés elkészítése, ellenjegyzése és a földhivatali eljárásban a szerződő felek képviselője.

Az I. rendű alperes mint vevő és a II. rendű alperes mint eladó között 2007. január 26-án jött létre adásvételi szerződés a perbeli ingatlan tulajdonjogának átruházására, az I. rendű alperes által az eladó társaságnak nyújtott 8.000.000,- Ft tagi hitel fejében. A II. rendű alperes eladóként hozzájárult az I. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzéséhez, vétel jogcímén. A felek a szerződésben a III. rendű alperest bízták meg, a VI. rendű alperesi ügyvédi iroda tagjaként az okirat elkészítésével, ellenjegyzésével és a földhivatali eljárásban való képviselővel.

A 2007. január 26-i adásvételi szerződés alapján az I. rendű alperes tulajdonjog bejegyzési kérelme 2007. február 21-én, a 2007. január 31-i adásvételi szerződés alapján a felperes tulajdonjog bejegyzési kérelme 2007. március 1-jén került benyújtásra a földhivatalhoz.

Az ingatlanügyi hatóság hiánypótlási felhívásokat adott ki a perbeli ingatlan tekintetében benyújtott tulajdonjog bejegyzési kérelmekre, majd a 2009. szeptember 24-én kelt határozatával amiatt utasította el a II. rendű alperes tulajdonjog bejegyzési kérelmét a 2003. február 15-i adásvételi szerződés alapján, mert a kérelmező a felhívott hiányokat - az ingatlan-nyilvántartásban rendszeresített nyomtatvány jogi képviselővel való előterjesztését, a II. rendű alperes eredeti cégmásolatának csatolását, valamint 5.000,- Ft szolgáltatási díj megfizetését - nem pótolta.

A földhivatal a 2010. október 26-i határozatával az 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 39. § (4) bekezdés c) pontja alapján - a hiánypótlási felhívásra tekintet nélkül - utasította el az I. rendű alperes tulajdonjog bejegyzési kérelmét, mivel az annak alapját jelentő 2007. január 26-i

adásvételi szerződésben eladóként feltüntetett II. rendű alperes nem tulajdonosa a perbeli ingatlanoknak.

Ezt követően a felperes tulajdonjog bejegyzési kérelme ugyancsak a vele szerződő I. rendű alperes tulajdonjogának hiánya miatt került elutasításra, a 2007. január 31-i adásvételi szerződés alapján. A felperes kezdeményezésére a III. rendű alperessel szemben, ügyvédi tevékenysége miatt indult fegyelmi eljárásban a Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa a határozatában megállapította a fegyelmi vétség elkövetését, a III. rendű alperesnek a 2006. november 24-i együttműködési szerződés lezárására irányuló megállapodás, a 2007. január 26-i és a 2007. január 31-i ingatlan adásvételi szerződésekkel kapcsolatos eljárása vonatkozásában, mivel nem győződött meg az ingatlan-nyilvántartásban szereplő elintézetlen széljegy tartalmáról, vétett abban a körben is, hogy elmulasztott intézkedni a hiba adminisztratív és orvosolható jellege ellenére.

A felperes a 2011. február 15-én benyújtott keresetét az elsőfokú eljárásban többször módosította. Végleges keresetének elsődleges kérelme szerint arra kérte kötelezni a Ptk. 365. § (1) bekezdése alapján az I. rendű, a II. rendű és az V. rendű alpereseket, a perbeli ingatlanra az I. rendű alperessel 2007. január 31-én kötött adásvételi szerződés, illetve az V. rendű alperes és a II. rendű alperes, valamint a II. rendű alperes és az I. rendű alperes közti adásvételi szerződések alapján, hogy kölcsönösen együttműködve járjanak el a földhivatalnál a vevő tulajdonjogának bejegyzése végett az ingatlan-nyilvántartásba, hogy mindezek eredményeként bejegyzésre kerüljön a felperes 1/1 arányú kizárólagos tulajdonjoga a Budapest I., belterület, .../0/A/4 hrsz.-ú, természetben Budapest ..., ... út 12. fsz. 4. számú lakásingatlan tekintetében. Kérte továbbá az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű és a VI. rendű alperesek egyetemleges marasztalását 13.500.000,- Ft kártérítés és annak 2006. december 11-től kezdődő késedelmi kamata megfizetésében, a Ptk. 339. §-a alapján.

Másodlagos kereseti kérelmében - amennyiben az elsődleges kereseti igénye szerint nem jegyezhető be az ingatlan-nyilvántartásba a tulajdonjoga - az I. rendű, a III. rendű, a IV. rendű és a VI. rendű alperesek egyetemleges marasztalását kérte kártérítés jogcímén 25.500.000,- Ft tőke és annak 2006. december 11-től kezdődő késedelmi kamata megfizetésében, a Ptk. 3.... §-a, 117. §-a, 344. §-a alapján.

Arra hivatkozott, hogy a 2001. december 4-i együttműködési megállapodás lezárására irányuló, 2006. november 24-én megkötött szerződés szerint az I. rendű alperesnek kötelezettsége volt a - 25.500.000,- Ft értékű - ... úti ingatlan tulajdonjogának átruházása a felperesre, a felperesi beavatkozó által ténylegesen 76.300.000,- Ft-ban nyújtott finanszírozás elszámolásaként. Állította, hogy az együttműködést lezáró szerződés 9. pontja engedményezési megállapodásnak minősült, amellyel a felperesi beavatkozó az I. rendű alperessel szembeni valamennyi követelését átruházta a felperesre. Az engedményezésnek megfelelően került sor a 2007. január 31-i adásvételi szerződés megkötésére, a másik ingatlan vonatkozásában a felperes tulajdonjogot szerzett. Amiatt, hogy 2007. január 31-i adásvételi szerződés szerint a felek 12.000.000,- Ft-ra módosították az ingatlan forgalmi értékét annak állapota miatt, a 2006. november 24-i megállapodásban rögzítettekhez képest, a 13.500.000,- Ft különbözet megfizetésére kártérítés jogcímén kötelesek a megjelölt alperesek, az I. rendű alperes a szerződésen alapuló kötelezettsége elmulasztása miatt, a III., IV., VI. rendű alperesek megbízottként, mivel nem tanúsítottak hivatásuknak megfelelő gondosságot és körültekintést.

Vitatta, hogy az adásvételi szerződés szerint 2006. december 14-én birtokba lépett. Utalt arra, hogy a jegyzőkönyv szerint a kulcsok átadására 2006. december 19-én került sor.

Másodlagos keresete körében azt adta elő, hogy amennyiben a tulajdonjoga bejegyzésének akadálya van, a bíróság nem tudja ítéletével pótolni az alperesi bejegyzési engedélyeket, a perbeli szerződéstől eláll, az együttműködési szerződést lezáró megállapodásban írt 25.500.000,- Ft-ot

kárként érvényesíti az I., a III., a IV. és a VI. rendű alperesekkel szemben, jogellenes felróható magatartásuk miatt.

Az I. rendű alperes az ellenkérelmében a tulajdonjog bejegyzése iránti kereset megalapozottságát nem vitatta, a kártérítési követelést elutasítani kérte.

Előadta, hogy a felperesi beavatkozóval kötött megállapodás alapján megilleti a felperest a .../0/A/4 hrsz.-ú ingatlan tulajdonjoga, amelynek bejegyezhetősége érdekében minden tőle telhetőt megtett volna a perindítás előtt. Állította, hogy nem adott okot a perre.

Vitatta a további kereseti követelés megalapozottságát, és hivatkozott a felperesi beavatkozónak az együttműködési szerződésen alapuló követelése elévülésére is.

A felszámolás alá került II. rendű alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Előadta, hogy az 1991. évi XLIX. törvényben (Cstv.) előírt iratátadási kötelezettség teljesítésének hiányában nincs tudomása a felszámolónak az ingatlan átruházásáról, az I. rendű alperes részére.

A perben megismert adásvételi szerződések alapján arra is hivatkozott, hogy az I. rendű alperes nem szerezte meg az ingatlan tulajdonjogát, ezért azt nem ruházhatta át a felperesre a Ptk. 117. § (1) bekezdése szerint. Vitatta a felperes keresetőségi jogát, hogy jogosult követelni a mások között létrejött szerződés teljesítését.

Megjegyezte azt is, hogy a 2006. november 24-i megállapodásban 32.000.000,- Ft-ban vették figyelembe a felek a ... ingatlant, ezért a felperesi beavatkozó 65.000.000,- Ft-os igényéből 5.500.000,- Ft maradt.

A III., IV. és VI. rendű alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Előadták, hogy a felperesi beavatkozó az I. rendű alperessel vitás ügyének megoldása érdekében kérte az ügyvédi iroda eljárását, amelynek eredményeként született meg a 2006. november 24-i megállapodás. Az I. rendű alperes ingatlan átruházással - cége, a II. rendű alperes tulajdonában lévő két ingatlannal - kívánta rendezni a felperesi beavatkozó követelését, amelyet a felperesi beavatkozó azzal fogadott el, hogy a tulajdonában álló felperes legyen az adásvételi szerződések szerinti vevő. Vitatták a felperes állításait, hogy a perbeli szerződést követően látta az ingatlant, illetve hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást a szerződést érintő tényekről és körülményekről, az ... úti ingatlan tekintetében a széljegy tartalmáról.

Kifejtették, hogy megfelelő gondossággal jártak el, magatartásukkal ok-okozati összefüggésben a felperest nem érte kár. Utaltak arra is, hogy a felperes vételárat nem fizetett, ezért nem állapítható meg értékcsökkenés a vagyonában.

Hivatkoztak a felperes keresetőségi jogának hiányára is a kártérítési igény tekintetében, egyrészt amiatt, mert a 2006. november 24-i megállapodásban a szerződő felek egyedül ingatlan tulajdonjogának megszerzésére jogosították fel a felperest harmadik személyként, annak meghíúsulása miatt elszámolási igény, pénzbeli követelést érvényesítésére nem. Állították továbbá azt is, hogy az engedményezés nem került bizonyításra.

A III. és a IV. rendű alperesek arra is hivatkoztak, hogy a felperesi beavatkozó és a VI. rendű alperes ügyvédi iroda között jött létre megbízási szerződés, ezért nem állnak jogviszonyban a felperessel, illetve a felperesi beavatkozóval.

Az V. rendű alperes nem ellenezte a vele szemben előterjesztett kereset teljesítését, hogy a II. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésre kerüljön az V. rendű alperessel 2003-ban kötött adásvételi szerződés alapján, amelyben a tulajdonjog bejegyzési engedélyt megadta.

A felperesi beavatkozó a keresetnek megfelelő döntés meghozatalát kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2014. áprilisi 18-án kelt 18.G.40.656/2011/6... számú ítéletében a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 127.000,- Ft, a III. rendű alperesnek 381.000,- Ft, a IV. rendű alperesnek 381.000,- Ft, a VI. rendű alperesnek 381.000,- Ft perköltséget. Kötelezte továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000,- Ft illetéket.

Határozatának indokolásában a Ptk. 365. § (1) bekezdésére, 117. § (3) bekezdésére, az Inyvtv. 29. §-ára, 30. § (1) bekezdésére hivatkozással leszögezte, hogy ingatlan tulajdonjogának dologi hatályú megszerzése, a bejegyzéshez szükséges okirat szolgáltatása a felperes felé az I. rendű alperes kötelezettsége volt szerződő félként, a felek közti szerződés teljesítéseként. Utalt a Pp. 3. § (1) bekezdése, a 2/2009. számú Polgári jogegységi határozat alapján arra is, hogy az tekinthető a vitában érdekelt félnek, aki a perbeli jogviszony alanya, illetve akinek a törvény által biztosított joga veszélyeztetve van vagy sérelmet szenvedett. A felperes és az I. rendű alperes közti kötelelem relatív hatálya nem terjedt ki az ingatlan tulajdonos V. rendű alperesre. Az ingatlan tulajdonjogának bejegyzéséhez szükséges teljesítés követelése nem volt átszármaztatható ingatlanátruházási szerződéssel, a tulajdonossal szemben.

Az Inyvtv. végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 87. §-ára figyelemmel megállapította a törvényszék, hogy akadályba ütközik a felperesnek a tulajdonszerzése az ingatlan-nyilvántartási eljárásban, mert a felé tulajdont átruházó I. rendű alperes nem rendelkezik bejegyzésre alkalmas okirattal, amelyet a felperes a perben ítélet útján kívánt pótolni. A felperes a vele szerződő I. rendű alperessel szemben nem tud érvényt szerezni a kötelmi jogából fakadó tulajdoni követelésének.

Hangsúlyozta azt is az elsőfokú bíróság, hogy a kereset alapvetően az V. rendű alperes tulajdonjogának megszüntetésére irányult, azonban az V. rendű alperessel szembeni kötelmi jogviszony hiányában a felperes nem kérhette tulajdonjogának bejegyzését az ingatlan-nyilvántartásba, a származékos szerződmódra figyelemmel. A felperesnek nem volt ingatlan-nyilvántartáson kívül szerzett dologi joga, amely alapján kérhette volna az V. rendű alperes tulajdonjogának a javára történő alakítását a Ptk. 116. § (1) bekezdése szerint.

A felperes és az V. rendű alperes közti dologi és kötelmi jogviszony hiányában a felperest nem illette meg az V. rendű alperes tulajdonjogának megszüntetésére irányuló jog, alaptalan volt az elsődleges keresete.

A másodlagos kereset körében egyrészt azt rögzítette az elsőfokú bíróság a Ptk. 3.... § (1) bekezdése, a Ptk. 328. § (1), (3) bekezdései alapján, hogy az adásvételi szerződésen alapuló jogszavatossági igény az általános szabályok szerint évül el, illetve hogy jogszerű a jogszavatosságra alapított elállás, amennyiben nyilvánvaló, hogy az eladó szolgáltatása, a tulajdonjog átruházása lehetetlenült. A felperes vevőként a Ptk. 3.... §-a szerint jogosulttá válhatott elállásra, illetve annak közlése joghatásaként a vételár visszafizetésére. A bizonyítási eljárás eredménye szerint azonban a felperes nem fizetett vételárat, ezért nem volt jogosult a kikötött vételárnak megfelelő összeg visszakövetelésére az I. rendű alperestől.

A törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy az együttműködési szerződést megszüntető megállapodás 9. pontja alapján - amelyet a felperes az engedményezés alapjául megjelölt - nem volt megállapítható a perbeli ingatlan tekintetében figyelembe vett követelés engedményezése a felperes részére. A megállapodás ezen pontjában foglaltak szerint arra sem került sor, hogy a felek a Ptk. 233. § (1) bekezdésének megfelelően kikötötték volna, hogy a felperes válik közvetlenül jogosulttá a felperesi beavatkozó követelése tekintetében, a megállapodástól eltérő tartalmú adásvételi szerződés megkötésére, vagy bármely okból a tulajdonjog megszerzésének akadálya esetére.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy megbízási szerződésen alapuló jogviszony a felperes és a VI. rendű alperes ügyvédi iroda között jött létre, ezért közvetlen jogviszony hiányában a felperes alaptalanul lépett fel a III. és a IV. rendű alperesekkel - mint az ügyvédi iroda

alkalmazottjaival - szemben, a megbízási szerződés megszegésével okozott kártérítés jogcímén. A törvényszék szerint a felperes a rá háruló bizonyítási kötelezettség ellenére nem igazolta a Ptk. 318. § (1) bekezdése, 339. §-a és az 1998. évi XI. törvény (Ütv.) rendelkezései szerint, hogy kára keletkezett az ügyvédi tevékenységre vonatkozó szabályok megsértése miatt. Megjegyezte, hogy nem volt elhárítható a felperes tulajdonszerzésének akadály a II. rendű alperes tulajdonjogának bejegyzése nélkül, továbbá hogy a VI. rendű alperes ügyvédként nem volt jogosult eljárni az V. rendű alperes és a II. rendű alperes közti adásvételi szerződés tekintetében.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetének megfelelő döntés meghozatalát, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a jogszabályokat, hibásan állapította meg a tényállást, megalapozatlan, logikailag téves a következtetése, és indokolási kötelezettségének sem tett eleget maradéktalanul.

Hangsúlyozta a 2014. április 3-i tárgyaláson pontosított kereseti kérelmei tekintetében, hogy az V. rendű alperes elismerte a II. rendű alperessel kötött adásvételi szerződés tényét, amelyet a II. rendű alperes teljesített. A II. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésének az volt az akadály, hogy az okiratszerkesztő és ellenjegyző ügyvéd - maga az I. rendű alperes - nem pótolta a felmerült alaki hibákat, amelyek jelenleg is könnyen orvosolhatóak lennének.

Mulasztott az elsőfokú bíróság, amikor a felperes kérésének, ami a földhivatali eljárásban csatolt okiratok kiadására vonatkozott, késedelmesen tett eleget, és abban is, hogy a III. és a IV. rendű alpereseket csupán a 2014. február 10-i tárgyaláson hallgatta meg. Nem adott tájékoztatást arról sem, hogy a perbeli ingatlan nem tartozhat a felszámolási vagyontárgyak közé a BH 2014/1/28. számú jogeset szerint. A II. rendű alperes perbeli nyilatkozata, miszerint nem akart kölcsönösen együttműködve eljárni a felperes tulajdonjogának bejegyzése érdekében, a Ptk. 4. § (1) bekezdésébe ütközik, kimeríti a jogalap nélküli gazdagodást is, ugyanis a II. rendű alperes ingatlanvásárlásának forrása, az I. rendű alperes tagi kölcsöne a felperesi beavatkozó által szolgáltatott pénzeszközből történt.

Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes választotta annak megoldását, hogy tartozásának visszafizetésére, rendezésére ingatlantulajdon átruházásával kerüljön sor a felperesi beavatkozó felé, úgy, hogy először az ő nevére kerülnek az ingatlanok, és ezt követően köti meg a felperessel az adásvételi szerződést. A szerződéses láncolatban azért nem tudott tulajdont szerezni a felperes a perbeli ingatlanon, mert a legelső tulajdonszerzés alaki hiba miatt nem került bejegyzésre.

Álláspontja szerint a II. rendű alperes nyilatkozatát - akinek felszámolója nem került az adósi iratok birtokába - pótolja a perben az I. rendű alperes előadása.

Hiányolta az elsőfokú bíróság megfelelő intézkedését, javaslatát a tulajdonjog átruházása kapcsán, hogy bejegyezhetővé váljon az ingatlan jelenlegi jogos birtokosának tulajdonjoga. Állította, hogy tulajdonjogi igénye jelenleg is fennáll. A perben valamennyi fél elismerte a vételár teljesítését a 2007. január 31-i adásvételi szerződés tekintetében, téves az elsőfokú ítélet megállapítása, hogy vételár kifizetésének hiányában nem keletkezett kára a felperesnek, figyelemmel arra is, hogy vételár beszámítással is teljesíthető.

Hiányolta az ítélet tényállási részéből annak rögzítését, hogy az 50.000.000,- Ft felett további 20.500.000,- Ft átadása is megtörtént az I. rendű alperesnek. A felperesi beavatkozó és családja által szolgáltatott 70.000.000,- Ft átvételét az I. rendű alperes elismerte a 2006. november 24-én kelt, ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott okirat 4. pontjában.

A másodlagos kereseti kérelem elutasításának okaival szemben kifejtette, hogy a 2006. november 24-i megállapodás egyértelmű írásos bizonyítéka az engedményezés megvalósulásának, a felperesi beavatkozó és a felperes között, amelyről az adós értesítése is megtörtént a Ptk. 328. §-

ának, a Pp. 3. § (2) bekezdésének megfelelően. Az okirat 9. pontjának tartalma alapján megállapítható az engedményezés ténye, amelyről a szerződés aláírójaként a kötelezett I. rendű alperes is tudott. A BH 2008/6/156., a BH 2006/9/286. számú eseti döntésekre hivatkozással hangsúlyozta, hogy az engedményezés nincs alakszerűséghez kötve, illetve hogy a felperest illeti meg engedményesként az adásvételi szerződés teljesítésének elmaradása miatti kártérítési igény, amelyet a szerződésen kívüli közös károkozóval, a III., IV. és VI. rendű alperesekkel szemben is jogosult érvényesíteni, mivel az ő jogi tanácsukra történt a szerződés 9. pontjának megszövegezése. Igazolja az engedményezés tényét az is, hogy a ... úti ingatlan a felperes tulajdonába került a perbeli megállapodás szerint. Hangsúlyozta, hogy a vételárát megfizette, amelyet a becsatolt okiratok kétséget kizáróan igazoltak, a felperesi beavatkozó által az I. rendű alperesnek mint eladónak korábban átadott 70.500.000,- Ft volt a fedezete az ... úti ingatlan vételárának is. Eseti döntésekre hivatkozással hangsúlyozta, hogy sem eljárásjogi, sem anyagi jogi lehetősége nincs az adósnak az engedményezési szerződés érvényességének vitatására, az engedményezés az adós irányában absztrakt jogügylet. Téves az elsőfokú bíróságnak a Ptk. 233. § (1) bekezdésével kapcsolatos okfejtése is, amely ellentétes dr. ... egyetemi tanárnak a „Kötelmi jog és a szerződésen közös szabályai” című könyvében kifejtettekkel. Fenntartotta, hogy a perbeli szerződés 9. pontjában foglalt megállapodással a felperesi beavatkozó helyébe lépett a felperesi gazdasági társaság, jogutódlás következett be a szerződés jogosultjának alanyi pozíciójában. A III. rendű alperes az Ütv. 27. § (1) bekezdésének a) pontjába ütközően két egymásnak ellentmondó okirat megszerkesztésében működött közre, a vételár megfizetéséről való egyértelmű tudomása ellenére tévesen szerkesztette meg a perbeli adásvételi szerződést. Az ügyvédi kártérítési felelősséggel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a megbízási szerződés a III. rendű alperessel jött létre az F/3. alatti okirat 9. pontja szerint. Az Ütv. § (1), (2), (3) bekezdései, 23. § (2) bekezdése, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján nincs relevanciája, hogy a III. rendű vagy a VI. rendű alperessel kötött megbízási szerződést, mivel mindkét alperes perben áll, az ügyvédi iroda egyszemélyes, egyedüli tagja a III. rendű alperes, aki együtt perelhető az irodával. Állította, hogy a III., IV. és VI. rendű alperesek nem a tőlük szakmailag elvárható gondossággal jártak el, az eladó I. rendű alperes nem volt tulajdonosa a perbeli ingatlannak, a szerződés aláírásakor széljegyen sem szerepelt. A III. rendű alperes súlyosan megszegte az ügyvédi hivatás szabályait, amit a fegyelmi ügyében csatolt okiratok, az ügyvédi kamara által jogerősen megállapított tényállás igazolt. A III. rendű alperes el is ismerte a felelősségét abban a körben, hogy az ingatlan adásvételi szerződés megszerkesztésekor, ellenjegyzésekor nem állt rendelkezésére 30 napnál nem régebbi tulajdoni lap, ezért nem ismerhette a tartalmát, nem is adhatott tájékoztatást a megbízójának a II. rendű alperes négy éve elintézetlen, széljegyként szereplő tulajdonjog bejegyzési kérelméről. A Ptk. 339. § (1) bekezdése, a BH 2013/3/102. számú eseti döntés szerint az ügyvéd felel azért a kárért, amely abból származott, hogy a tulajdoni lap beszerzése nélkül szerkesztett szerződésben tévesen tehermentesnek tüntette fel az ingatlant. Az Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsának 2011. május 24-én kelt határozatán túl a III. rendű alperes elismerő nyilatkozata, a 2014. február 10-i bírósági tárgyaláson tett előadása is alátámasztja a felelősségét, megállapítható a III. és a VI. rendű alperes szándékos károkozása és felelőssége a Ptk. 339. § (1) bekezdése, 344. § (1) bekezdése szerint. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat teljesen figyelmen kívül hagyta, ellentmondásos megállapításokat tett a kártérítési felelősség vizsgálata során, az ügyvédi tájékoztatással kapcsolatban is. Nyomtatékkal hivatkozott a BH 2013/12/513. számú eseti döntésre, és utalt arra is, hogy az ügyvédnek tájékoztatnia kellett volna a felperest a földhivatal hiánypótlási felhívásairól, az azokkal kapcsolatos intézkedéseiről is. Állította, hogy az I., III., IV., VI. rendű alperesek súlyosan felróható gondatlan magatartást tanúsítottak az együttműködési szerződést lezáró okirat elkészítése során, valamint az ... úti ingatlan adásvételi szerződésének elkészítésével kapcsolatban is. Az adásvételi szerződést nem lett volna szabad az együttműködési megállapodást lezáró okirat módosítása nélkül

megszerkeszteni. A vételárként megjelölt 25.500.000,- Ft értékkel szemben a közös megegyezéssel meghatározott 12.000.000,- Ft miatt gondoskodni kellett volna az elszámolásban jelentkező 13.500.000,- Ft-os értékkülönbséget elszámolásának rendezéséről.

Arra is hivatkozott, hogy eltűzött az I., III., IV., VI. rendű alpereseknek megítélt perköltség, a III., IV., VI. rendű alpereseknek egyenként megállapított 381.000,- Ft pedig különösen kirívó jellegű. Eseti döntésekre hivatkozással rámutatott, hogy a perköltségnek a perben kifejtett munkával is arányban kell állnia, figyelemmel kell lenni a pertárgy értékére, a jogvita bonyolultságára, a képviseleti munka szakmai nehézségére, az előkészítő munkára, a beadványok és a tárgyalások számára, időigényére. Megjegyezte, hogy a III. rendű alperest ugyanaz a jogi képviselő képviselte a perben, mint a fegyelmi eljárásban, a VI. rendű alperes esetében pedig azt, hogy a per utolsó szakaszában került perbe állításra. A III. rendű alperesi jogi képviselő beadványai rövidek és pontatlanok voltak, oda nem illő jogszabályi hivatkozásokkal, több tárgyaláson meg sem jelent. Álláspontja szerint a II. rendű alperes javára megítélt perköltség sem igazodik a jogi képviselője által kifejtett munkához, aki csak néhány tárgyaláson vett részt, kevés és csupán néhány soros beadványa volt. Hangsúlyozta, hogy a bizonyítási kötelezettség a perben a felperesre hárult.

A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és megfelel a hatályos jogszabályoknak. A felperes bizonyítási indítványainak teljesítésével a tényállás részletesen feltárára került.

A III., IV., VI. rendű alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

Fenntartották, hogy a felperes nem rendelkezik perbeli legitimációval, az együttműködési szerződést lezáró megállapodás 9. pontja szerint nem történt engedményezés. Hangsúlyozták, hogy a megállapodást félként a felperesi beavatkozó és az I. rendű alperes írta alá, annak megkötésében a felperes nem vett részt. Az okiratnak az engedményezés körében hivatkozott szakasza kizárólag azt rögzíti, hogy az ingatlanok tulajdonjoga a felperesi beavatkozó által tulajdonolt felperesi társaság nevére kerül.

Az ingatlan tulajdonjogának bejegyzésére és tartozás megfizetésére irányuló elsődleges kereseti kérelem tekintetében arra mutattak rá, hogy ebben a körben a III., IV., VI. rendű alperesek nem kötelezhetőek, mivel nem érintettek a perbeli ingatlan tulajdonában, illetve mivel a perbeli megállapodás nem velük jött létre.

A másodlagos, kártérítés jogcímén előterjesztett kereseti kérelemmel szemben fenntartották az időelőttiségre való hivatkozást, illetve hogy a felperes nem igazolta perbeli legitimációját, valamint a kár bekövetkezését és a III., IV., VI. rendű alperesek tevékenysége és a felperes által állított kár közti okozati összefüggést. Vitatták az egyetemleges marasztalásra irányuló kérelmet is.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, azonban megalapozatlanul utasította el a felperes elsődleges keresete körében a tulajdonjog bejegyzésére irányuló igényét. Helytálló a döntése a kártérítési követelés elutasításáról.

A másodfokú bíróság rögzíti, hogy az Inyvtv. 49. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint az ingatlan-nyilvántartásba jog és tény csak azzal szemben jegyezhető be, aki ott jogosultként már szerepel, vagy akit egyidejűleg jogosultként bejegyeznek.

Az Inyvtv. 30. § (1) bekezdése szerint bejegyzés alapjául szolgálhat a bíróság ítélete, illetőleg a hatóság határozata, ha bejegyezhető jogra és tényre vonatkozik. A (3) bekezdés értelmében akkor nincs szükség okiratra és kérelemre, ha olyan jogot vagy ténytet kell törölni, amelynek megszűnése az ingatlan-nyilvántartásból kétségtelenül megállapítható.

Az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés a törlési és a kiigazítási perek között a c) pontban nevesíti azt az esetet, amikor keresettel kérheti a bíróságtól a bejegyzés törlését az érdekelt, aki bizonyítja, hogy a bejegyzett jog elévült vagy megszűnt, illetőleg a nyilvántartott tény megváltozott.

A (2) bekezdés szerint keresetindításnak az (1) bekezdés c) és d) pontja alapján akkor van helye, ha az ingatlanügyi hatósági eljárásban a bejegyzés nem törölhető, illetve a sérelem nem orvosolható, továbbá, ha azokat eredménytelenül kísérelték meg.

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet (Inyvh.) 87. §-a - az 59. A határozat címet viselő rendelkezések körében - kimondja, hogy tulajdonjogot csak azzal szemben lehet bejegyezni, aki az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szerepel, vagy az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonostól bejegyzés nélkül szerzett tulajdonjogot, illetőleg érvényes szerződés vagy más jogcímen a tulajdonjog bejegyzése iránti kötelmi igényt. Utóbbi esetben bejegyzésre alkalmas okirattal kell igazolnia a közbenső jogszerzést, és erre a bejegyzésben utalni kell.

Leszögezi az ítéltábla az elsőfokú eljárás iratai alapján, hogy a II. rendű és az I. rendű alperesek közbenső jogszerzésére alapította a felperes a tulajdonszerzését. Azt is rögzíti, hogy a perbeli ingatlanra létrejött adásvételi szerződések mindegyike írásban, arra jogosult személyek általi aláírással került megkötésre, figyelemmel a II. rendű alperesre beszerzett cégmásolatra is (14.Gf.40.352/2014/8.). Az okiratok magukban foglalták az előadóként szerződő felek (V. rendű/II. rendű/I. rendű alperes) tulajdonjog bejegyzési engedélyeit az adott vevő (II. rendű/I. rendű alperesek/felperes) javára, a vételár fizetési kötelezettség megtörtént és elismert teljesítése miatt. A felperes által aláírt és a közbenső jogszerzések alapjául szolgáló adásvételi szerződések egyaránt tartalmazták továbbá - a peres felek által sem vitatottan - a szerződő felek személyét, a perbeli ingatlan tulajdonjogának átruházását célzó egyező akaratnyilvánítást, továbbá az ingatlan és az ellenszolgáltatás megjelölését is. Mindezek szükségesek és egyben elégségesek is voltak az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződés érvényes létrejöttéhez, a Ptk. 365. § (1), (3) bekezdései, a XXV. számú Polgári Elvi Döntés (PED) értelmében.

Utal a másodfokú a bíróság a Ptk. 117. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezésre is, amely alapján - többszöri eladás esetén - az elsőnek jóhiszeműen birtokba lépett (ennek hiányában a korábbi) vevő követelheti a tulajdonjognak az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzését.

Hangsúlyozza az iránymutató bírósági gyakorlat alapján azt is, hogy nem érinti az ingatlan átruházására irányuló adásvételi szerződés érvényességét, és nem akadály a vevő későbbi tulajdonszerzésének, ha az eladó tulajdonjogát az ingatlan-nyilvántartásba a szerződéskötéskor még nem jegyeztette be, de az eladónak a tulajdonjog megszerzésére kötelmi szerződés alapján érvényes jogcíme van. Az ingatlan tulajdonjogának a megszerzéséhez a tulajdonosváltásnak az ingatlan-nyilvántartásban való, konstitutív hatályú bejegyzése is szükséges, a bejegyzés megtörténtéig - érvényes szerződés esetén - a bejegyzésre irányuló kötelmi jogosultság keletkezik. A kötelmi jogot szerzett tulajdoni várományos - külső, harmadik személyek irányában - quasi tulajdonosi védelemben részesül, illetve a tulajdonost megillető jogokat gyakorolhatja (BDT 2000/273., BDT 2004/1070., BDT 2004/1055., BDT 2002/636., EBH 2003/867.).

Utal a másodfokú bíróság az azzal kapcsolatos bírósági gyakorlatra is, miszerint az ingatlanát eladó fél a tulajdonjogot átruházó nyilatkozattal gyakorolja a Ptk. 112. § (1) bekezdése szerinti rendelkezési jogát, ezért nem a rendelkezési jog körébe, hanem az eladónak a szerződés szerinti

teljesítési kötelezettségébe tartozik, hogy a vevő részére kiadja az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzéshez szükséges nyilatkozatot, amelynek elmulasztása kötelmi jogcímet teremt a vevő számára.

Megállapította ezért az ítéltábla az Inyvr. 87. §-a, a XXV. számú PED iránymutatása és a vonatkozó bírósági gyakorlat alapján, hogy az V. rendű alperes és a II. rendű alperes, illetve a II. rendű alperes és az I. rendű alperes közti érvényes és a vevők részéről teljesített adásvételi szerződéseket követően, az I. rendű alperessel 2007. január 31-én kötött perbeli - ugyancsak érvényes és teljesített - adásvételi szerződés alapján a felperest megillette a birtokkal megerősített jogcím védelme, megalapozottan kérte tulajdonjogának bejegyzését az ingatlan-nyilvántartásba, érvényes jogcím alapján.

Fennálltak a tulajdonjog bírósági határozattal való bejegyzésének feltételei a perben, az Inyvr. 87. §-a szerint, perben állt az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként szereplő V. rendű alperes, megállapítható volt a felperes érvényes adásvételi szerződésen alapuló tulajdonjog bejegyzés iránti kötelmi igénye, illetve az is, hogy bejegyzésre alkalmas okirattal (adásvételi szerződésekkel) igazolta a II. rendű és az I. rendű alperesek közbenső jogszerzését.

A Fővárosi Ítéltábla egyebekben osztotta a Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolását a kártérítésre irányuló kereseti kérelem megalapozatlanságával kapcsolatban, a követelés engedményezésének hiányában.

A 2006. november 24-i megállapodás 9. pontját, amely a felperes által érvényesített kártérítési követelés, az engedményezés alapjául megjelölésre került a perben, a Ptk. 207. § (1) bekezdésének megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság, megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperesi beavatkozó és az I. rendű alperes közti egyezség az együttműködési megállapodásuk elszámolásával kapcsolatban - amelyet ingatlan tulajdonjogának a felperesre való átruházásával tekintettek teljesítettnek egymás között - nem volt a felperes által megjelölt kötelmi követelés átruházásának tekinthető. Helytálló és megalapozott volt a III., IV., VI. rendű alperesek érvelése is ebben körben a fellebbezési ellenkérelmükben.

Nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a felperes fellebbezésében kifejtett érvelést a pernyertes III., IV., VI. rendű alperesek javára ügyvédi munkadíjként megítélt perköltség eltúlzottságával kapcsolatban, amelyet az elsőfokú bíróság a pertárgy értékéhez képest jelentős mértékben mérsékelte. A mérsékelte összegben megítélt perköltség összegek további csökkentésére nem volt mód a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a), b) pontjainak, továbbá (6) bekezdésének figyelembe vételével.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta, és a rendelkező részben írtak szerint helyt adott a tulajdonjog bejegyzése iránti keresetnek, a II. és az I. rendű alperesek közbenső jogszerzésére való utalással. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, amely egyben megváltoztatta az elsőfokú eljárásban előállt pernyertességi-pervesztességi arányt is, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint mellőzte a felperes marasztalását elsőfokú perköltség megfizetésében a II. rendű alperes javára, és megállapította, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes és II. rendű alperes maguk viselik az elsőfokú eljárásban felmerült költségeiket. Megváltoztatta továbbá a Pp. 81. § (1) bekezdése és az Itv. 59. § (1) bekezdése szerint a felperes illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt 900.000,- Ft elsőfokú eljárási illetékre vonatkozó rendelkezést is.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte

a felperest a III., IV., VI. rendű alperesek másodfokú ügyvédi munkadíjának megfizetésére, amelynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5)-(6) bekezdései szerint mérlegeléssel állapította meg. A felperes és a II. rendű alperes vonatkozásában a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint döntött a másodfokú eljárásban felmerült költségeik viseléséről, a fellebbezési eljárási illeték viseléséről pedig az Itv. 59. § (1) bekezdése, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2015. év március hó 12. napján

Dr. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő